

2013 -10- 28

Tyresö KPR.

Dnr.....Tyresö 2013-10-21

Oskyddade trafikanter kontra väghållning.

Vi äldre och pensionärer tillhör i stor utsträckning kategorin oskyddade trafikanter och då som gående. Till kategorin hör även cyklister, mopedister och motorcyklister. Olika undersökningar och forskning visar att över 80% av alla singelolyckor drabbar fotgängare, d.v.s. olyckor där man halkar eller snubblar utan att någon annan trafikant varit inblandad. Äldre personer över 55 år är överrepresenterade och svarar för 95% av de som drabbas. Flest drabbade är de över 65 år. C:a 65-70% av de som skadas är kvinnor.

Enligt statistik från 2010 över de senaste 10 åren har skadorna genom eget fall orsakat c:a 27 000 vårddygn på sjukhus i Sverige bara under åren 2009-2011. Antalet skadade fotgängare uppgick 2010 till mer än 25 000. Och då är mörkertalet stort då endast rapporter från polis och sjukhus tagits med. Vårdcentraler har ingen anmälningsplikt och om man kommer in till ett sjukhus senare än 30 timmar efter olyckan så räknas det inte in i statistiken.

Undersökningarna visar att i Sverige, på orter där uppföljning skett, är vårdkostnaderna 5-6 gånger högre än kostnaderna för väghållningen vad gäller halkbekämpning av snö och is. På höstarna utgör löv på marken en stor halkrisk och på våren är kvarliggande sand en risk för både fotgängare och cyklister. Allt tyder på att bättre vägunderhåll gällande snöröjning, halkbekämpning och sopning är samhällsekonomiskt lönsamt.

På vintern prioriteras snöröjning av de större vägarna där bussar och bilar färdas medan trottoarer och gångstråk kommer långt senare på dagen. De som åker buss måste gå till hållplatsen och väljer då i många fall att gå i vägbanan, som är plogad, i stället för att pulsa i snön på trottoaren med större risk att bli påkörda som följd. Med tanke på vilka som skadas i trafiken på grund av halka borde prioriteringen vara den omvända eller alternativt att sätta in tillräckliga resurser på gångtorna. Vid övergångsställen och busshållplatser där snö packas hårdare bör vägsalt användas så att halkrisken minimeras. Vid busshållplatserna måste snöröjning och halkbekämpning ske efter hela längden på bussarna för att undvika att avstigande tvingas kliva i en snödriva, vilket inte blir enklare om man har rullator.

En annan orsak till olyckor för fotgängare är ojämnheter i underlaget. Plattsatta gångar med uppstickande plattor och gropar i asfaltbelagda ytor utgör en fara såväl vinter- som sommartid. Vi är medvetna om att sjukhuskostnader inte faller på kommunen men eftervården i hemmet får hemtjänsten svara för. Bortsett från kostnader undviks mycket lidande för de som drabbas om väghållningen får tillräckligt med resurser och att de sätts in där de gör mest nytta ur skadesynpunkt.

Jag föreslår att dessa synpunkter framförs till den nämnd och förvaltning som handlägger dessa frågor.

Sune Linder, trafiksäkerhetsombud PRO.

Kopia: Kommunstyrelsen